UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S. Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. VI. Vtrum remissio culpa sit effectus pœnitentiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-94249

Visual Library

ARTICVLVS V.

Vtrum remissâ culpâ mortali tollantur omnes reliquiæ peccati?

Resp.neg. NEGAT, quod patet experientiâ: nam sæpe post remissionem peccatorum relinquuntur praui habitus generati ex actibus peccatorum, qui tamen per pœnitentiam, & retractationem censentur inuoluntarij, nec imputantur ad culpam.

Docet verò S. Tho. has reliquias manere potiùs per modum dispositionum, & debilitatas, ac diminutas, ita vt homini non dominentur, quia videlicet per gratiam sanctificantem, & actualia auxilia homo potest earum vires reprimere.

ARTICVLVS VI.

Vtrum remissio culpæ sit effectus pœnitentiæ?

Resp.affir. AFFIRMAT, quod patet ex dictis circa articulum primum.

QVÆSTIO LXXXVII.

De remissione venialium peccatorum.

ARTICVLVS I.

Vtrum peccatum veniale possit remitti sine pœnitentiâ?

1. PRÆMITTIT peccatum veniale aliqualiter à Deo separare, seu Deum etiam offendi per veniale, quamuis non vsque ad dissolutionem amicitiæ. ex quo fit, vt illud debeat relinquere aliquam maculam in animâ, vt censet articulo sequenti responsione ad tertium, quamuis ea non sit perfecta, de quâ videtur intelligendus 1. 2. q. 89. art. 1. negans peccatum veniale causare maculam in animâ. ex his vlteriùs fit peccatum veniale esse verè peccatum, quod ostenditur 1. 2. q. 88. hoc præmisso.

Resp.negatiua. Negat veniale remitti sine pœnitentiâ.

Probatur, manente causâ manet effectus, ergo quamdiu voluntas adhæret peccato veniali non potest remissionem illius consequi; censetur autem adhærere, quamdiu illud nullo modo retractat.

Docet autem non sufficere habitualem displicentiam, quæ habetur per habitum charitatis, vel pœnitentiæ virtutis. quia sic charitas non compateretur peccatum veniale, quod patet esse falsum. id est, si ad hoc, vt veniale censeretur retractari, sufficeret habitus charitatis, nullus iustus vnquam haberet peccatum veniale, quod est apertè contra Scripturam dicentem: *Septies cadit iustus*, &: *in multis offendimus omnes, si dixerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus.* Ex quibus Scripturæ locis patet veniale posse de lege ordinariâ, atque adeò frequenter consistere cum statu iustitiæ, quod etiam ex Patribus, & sensu Ecclesiæ est indubitatum. 2.

Ad remissionem ergo peccati venialis requiritur saltem virtualis displicentia, vt idem S. Tho. hinc quando responsione ad secundum ait, dicendum quòd passio pro Christo obtinet vim baptismi, & ideo purgat ab omni culpâ & veniali & mortali, nisi actualiter voluntatem peccato inuenerit inhærentem, non vult in eo casu peccatum etiam veniale remitti sine pœnitentia virtuali, sed solùm sine actuali, quod intendebat argumentum, in quo, ex eo quòd in casu martyrij peccatum remitti posset sine actuali displicentia, concludebatur ad eius remissionem non requiri pœnitentiam. respondet autem S. Thom. non necessariò requiri actualem displicentiam, vt peccatum remittatur per martyrium, (vt patet in dormiente, qui pro Christo occiditur) sed martyrium purgare ab omni culpâ, nisi actualiter voluntatem peccato inuenerit inhærentem, si videlicet adsit saltem virtualis displicentia, quæ in eo casu moraliter potest præsupponi semper adesse. quæ responsio probatur 1. ex eo quòd tradit in Corpore, scilicet ad remissionem venialis requiri virtualem saltem displicentiam. 2. ex eo quòd vim tribuat martyrio, eò quòd passio pro Christo suscepta obtineat vim baptismi, qui tamen non delet peccatum actuale sine omni pœnitentia. 3. quòd eam vim etiam tribuat respectu peccati mortalis, quod absque controuersia non remittitur (saltem de lege ordinariâ) sine aliquâ pœnitentiâ, vt patet ex Trident. sess. 6. cap. 6. & 14. & sess. 14. cap. 4. non ergo vult virtualem pœnitentiam non esse necessariam ad remissionem peccati venialis, quam etiam responsione ad tertium ostendit requiri.

Ad remissionem venialis requiritur saltem virtualis displicentia

DVBIVM I.

Vtrum ad remissionem peccati venialis requiratur pœnitentia?

3. SCOTVS in 4. distinct. 21. q. 1. post medium censet veniale posse deleri per omne opus meritorium hominis iusti, quod Deo magis placeat, quàm ipsum veniale. *Scot.*

Durandus dist. 16. q. 2. in solutione primæ rationis requirit formalem pœnitentiam. *Durand.*

S. Tho. hìc requirit quidem pœnitentiam: sed tamen censet virtualem sufficere, quod tenent plures alij. *S. Thom.*

Scoti sententia nititur fundamento aliquoties in superioribus relato, scilicet post actuale peccatum nihil remanere aliud, quàm obligationem ad pœnam. quo posito facilè potest peccatum veniale remitti etiam de condigno per opus meritorium hominis iusti, cùm iustus per opera meritoria mereatur diminutionem pœnæ. 2. facilè potest intelligi, quomodo non quodlibet veniale deleatur per quodlibet opus meritorium, quia non quodlibet opus meritorium meretur totius pœnæ deletionem, sed plùs vel minùs iuxta operis præstantiam. 3. facilè potest intelligi quomodo non sit necessaria retractatio peccati ad hoc, vt remittatur veniale: quia vt pœna alicui condonetur, non est opus retractatione, vt patet in purgatorio. *Scotiseti-tentia nititur fundamento falso.*

Sed fundamentum illius sententiæ falsum est, vt dictum est: nam etiam veniale suo modo relinquit maculam, quæ non est nuda destinatio ad pœnam, vt doceri solet 1. 2. Secundò iuxta principia *Fundamentum Scoti impugnatur.*

Scoti